

Bogusław Abramek, Zdzisław Kaszewski

Madęły, gm. Pątnów, woj. sieradzkie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 63

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUPAWA, gm. Potęgowo
woj. Słupskie
Stanowisko 2

patrz
neolit

MADEŁY, gm. Pądnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzili mgr Bogusław Abramek
i mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ
w Sieradzu. Cmentarzysko kultury łużyckiej
z V okresu brązu i z okresu halsztackiego C
/900-600 p. n. e. /.

Badania były kontynuacją prac prowadzonych w 1977 r.

Stanowisko znajduje się na grzbiecie najstarszej terasy pradolina Warty porośniętej obecnie karłowatym lasem. Przebadano obszar o powierzchni 250 m², na którym odkryto 31 grobów ciałopalnych o różnym stopniu zachowania. Groby płytko zalegające były uszkodzone przez rolników. W zasadzie wszystkie groby przykryte były pierwotnie brukiem kamiennym, obecnie zachowanym w stanie szczątkowym. Zdecydowaną przewagę miały groby popielnicowe, natomiast groby jamowe są nieliczne. Ilość naczyń w grobach wahała się od 3 do 10. Naczynia są stosunkowo słabo wypalone /z wyjątkiem mis o esowatym profilu/ i mało zróżnicowane pod względem form i zdobnictwa. Jest to zresztą typowa cecha podgrupy kępińskiej kultury łużyckiej, do której zaliczane jest cmentarzysko w Madelach. Na podkreślenie zasługuje fakt znacznej różnorodności w rozmieszczeniu naczyń w obrębie jamy grobowej. Niemal w każdym grobie spotykano po kilka ułamków naczyń celowo rozbitych. W dwóch grobach wśród przepalonych kości ludzkich odkryto niewielkie kółka wykonane z brązowego okrągłego drutu.

Rozmieszczenie grobów w przebadanej części cmentarzyska oraz obecność na powierzchni ułamków naczyń i przepalonych kości na znacznej przestrzeni wskazuje na jego wielkość. Wydaje się, że jest to jedno z największych cmentarzysk kultury łużyckiej nad górną Wartą.

MIECHOWICE, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza
Katedra Archeologii
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół Ekspedycji Kujawskiej
pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-